

kommer det samme Princip, som jeg før nævnte, frem, saa giver det ærede Medlem 1 Kr. mere end vi. Det er Forholdet.

Jeg finder endnu Anledning til at sige til det ærede Medlem, at det har været en underlig Baggrund, Socialdemokratiet har haft for at angribe Venstre og de Konservative, men ganske særlig Venstre, for at være byffjendske. Nu vil jeg tro, at „Social-Demokraten“ i Morgen vil skrive, at det var en fuldkommen Fejltagelse, de har ikke været opmærksomme paa, at der fra Flertallets Side ydes mere til de enligt stillede Kvinder her i København i faste Takster end fra Socialdemokraternes Side, saa vil det ærede Medlem være med til at glæde de gamle mere, og saa gør det ærede Medlem en god Gerning. Jeg henstiller til det ærede Medlem at tage det op til velvillig Overvejelse.

Gaar vi saa til Købstæderne, er Forholdet det, at til Familieforsørgere giver det ærede Medlem 48 Kr. mere end vi; det er stadig Familieforsørgerne, det ærede Medlem har rettet sin Opmærksomhed paa. Men naar vi saa kommer til de enlige Mænd i Købstæderne, følges vi overordentlig smukt ad. Vi giver begge 540 Kr. til dem, der kun har 100 Kr., og vore Fradragsbestemmelser er de samme, til vi kommer op til 600 Kr. Men naar vi naar op til 700 Kr., giver det ærede Medlem 25 Kr. mere — ganske det samme Princip som for Københavns Vedkommende. For de enlige Kvinder er Forholdet det, at i Købstæderne giver vi efter Flertallets Forslag 6 Kr. mere end det ærede Medlem op til en Indtægt paa 600 Kr., men naar vi kommer til 700 Kr., giver det ærede Medlem 19 Kr. mere. Det er de faktiske Tal, jeg her nævner, og de er jo et talende Vidnesbyrd om det Grundlag, det ærede Medlem havde for at angribe os.

Naar vi kommer til Landet, giver det ærede Medlem 78 Kr. mere til Familieforsørgere, 30 Kr. mere til enlige Mænd og 24 Kr. mere til enlige Kvinder. Men dér er Forholdet jo det, at udover de faste Takster, som her er sat, har Kommunalbestyrelsen Ret til efter vort Forslag at forhøje dem med 12½ pCt. Ved nu at se nøjere paa disse Satsler tror jeg alligevel, det ærede Medlem vil indrømme, at her er ikke Grundlag for et Angreb paa Venstre og Konservative eller paa Ministeren for at have været slem ved dem, der havde liden eller ingen Indtægt. Tværtimod er Bestræbelserne netop gaaet ud paa at hjælpe dem, der havde mindst, og lade være at yde mere, hvor Trangen ikke var til Stede, og jeg tror ikke, det ærede Medlem vil kunne bestride, at de

Diskussioner, vi har ført her i Tinget tidligere, altid har drejet sig om de enligt stillede.

Man kunde saa fristes til at spørge: Hvor ligger da Beparelserne? Ja, jeg kommer til det, vi skal nok faa det alt sammen med. Det, jeg her har sagt, gælder alle dem, der vil faa Aldersrente i den kommende Tid, naar dette Forslag er vedtaget. Dér yder det ærede Medlem just det, jeg her har sagt, men det ærede Medlem vil, at alle de, der i Øjeblikket oppebærer Aldersrente, vedblivende skal oppebære den, saa længe de lever, og derigennem laver det ærede Medlem to Slags Aldersrentenydere.

F. Eks. for Københavns Vedkommende skal Forholdet være det, at for Fremtiden kan en Familieforsørgere, der har over 1 335 Kr., ingen Aldersrente faa, men de, der har 1 800 Kr. og lidt derover, skal vedblivende beholde deres Aldersrente. Nu vil jeg gerne spørge det ærede Medlem, hvilken Logik og hvilken Retfærdighed der er i, at gamle Folk skal gaa og se paa, at de, trods det de har 500 Kr. mindre i Indtægt, ingen Rente kan faa, medens den, der har 500 Kr. mere, kan faa Aldersrenten. Det gælder ikke alene København, men hele Landet. Det er det, det ærede Medlem finder er retfærdigt. Det kan man naturligvis skønne forskelligt om, men jeg maa være af den Formening, at det naturligste er, at vi sætter alle de gamle paa lige Fod, og det er det, vi gør.

Derfor maa det ærede Medlem ikke glemme, naar han nu gaar ud i Landet og skal angribe os eller skal gøre det i sine Blade, at sige: Men vi giver heller ikke de gamle, der kommer til, mere, det er kun dem, der er i Øjeblikket, vi vil give noget mere. Det er vel altsaa nærmest for at have noget at agitere med, at dette Standpunkt opretholdes, i hvert Fald vil det interessere mig at høre den Begrundelse, som det ærede Medlem har for at opretholde den Ordning.

Hvis der havde været lidt god Villie til Stede, kunde vi meget vel have enedes om dette Forslag med de faste Satsler, thi vi ligger hinanden meget nær. Men jeg har den Opfattelse, at det ærede Medlem ifølge hele sin politiske Stilling overhovedet ikke vil deltage i den Nedsættelse af Udgifterne, som der er Bestræbelser oppe for i Øjeblikket, grundet paa hele den økonomiske Situation, vi ligger i.

Forholdet ligger vel nok saadan, i hvert Fald ligger det ikke langt derfra, at en Arbejder ude paa Landet skal være ret heldig, hvis han i alle 300 Arbejdsdage kan have 4 Kr. pr. Dag; saa tjener han 1 200 Kr. Er det saa rigtigt at holde paa,